

Scenariusz zajęć zintegrowanych w klasie II A

Szkoła Podstawowa nr 9 w Łomży

Data: 29.11.2019r.

Osoba prowadząca zajęcia: Barbara Marchewka

Osoba obserwująca zajęcia: wicedyrektor Bożena Gronostajska

Liczba uczniów: 25

Czas trwania zajęć: 45 minut

Temat: Skarby przyjaźni

Realizacja programu edukacyjno-wychowawczego „Grzeczność na co dzień”

Cele ogólne:

- Uświadomienie znaczenia przyjaźni w życiu człowieka
- Kształtowanie umiejętności odnajdywania i nazywania cech prawdziwej przyjaźni (przyjaciela)
- Rozwijanie postawy szacunku dla drugiej osoby
- Utrwalenie wiadomości o częściach mowy – przymiotniki
- Doskonalenie umiejętności układania planu wydarzeń
- Rozwijanie umiejętności pracy w grupach

Cele operacyjne:

Uczeń

- Uważnie słucha opowiadania „Już się nie gniewam”
- Odpowiada na pytania do tekstu
- Uzasadnia potrzebę posiadania przyjaciela
- Wymienia cechy przyjaciela
- Wyszukuje i wymienia części mowy - przymiotniki
- Wskazuje warunki trwałej przyjaźni
- Określa cechy i zachowania świadczące o przyjaźni
- Układa plan wydarzeń do opowiadania
- Współpracuje w grupie
- Zapisuje w zeszycie 5 cech dobrego przyjaciela
- Bierze udział w zabawie muzyczno-ruchowej „Wzajemna pomoc”
- Dokonuje samooceny własnej pracy

Metody:

Pogadanka, promyczkowe szeregowanie „Słoneczko”, płatanina literowa, zabawa ruchowa z elementami dramy, praca z tekstem, ćwiczenia praktyczne

Formy:

grupowa, zbiorowa, indywidualna

Środki dydaktyczne:

Tekst opowiadania pt. „Już się nie gniewam” Beaty Kołodziej, magnetofon, płyta CD z piosenką „Przyjaciel wie ile wart jest sam”, papierowe dłonie, karty pracy dla grup „Słoneczko”, nożyce, klej, karteczki z wyrażeniami dotyczącymi cech przyjaźni (przymiotniki), plansza przymiotniki, kłębek wełny i litery do płataniny literowej, rozsypanka zdaniowa do planu wydarzeń, serduszka do zabawy ruchowej przy muzyce, plakat – drzewko przyjaźni. W klasie na stoliku wystawa gier oraz książek do wspólnego czytania oraz grania.

Literatura:

E. Zubrzycka „Dobre i złe przyjaźnie”

B. Kołodziej i E. Stadtmüller „Nie ma jak w domu”

J. Griesbeck „Zabawy na wszystkie okazje”

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

I. WPROWADZENIE

1. Zabawa integracyjna „Iskierka przyjaźni”

- Dzieci stoją w kręgu trzymając się za ręce. Nauczyciel wita dzieci mówiąc:

Iskierkę przyjaźni puszczam w krąg, niech wróci do mych rąk.

- Dzieci poprzez uścisk dłoni na powitanie podają sobie iskierkę przyjaźni.

2. Zgadnij, co będzie tematem zajęć – wspólne rozwiązanie płataniny literowej.

Hasło: Skarby przyjaźni

- Nauczyciel wyjaśnia uczniom o czym będziemy dzisiaj mówić.

II. CZĘŚĆ WŁAŚCIWA

3. Opowiadanie „Już się nie gniewam”

- Nauczyciel prosi uczniów o uważne wysłuchanie opowiadania oraz zwrócenie uwagi na wydarzenia.

- *Jakie osoby występowały w opowiadaniu?*
- *Jaka przykrość spotkała Piotrka na boisku?*
- *Jak zachował się Bartek?*

- Przeczytanie przez nauczyciela opowiadania B. Kołodziej „Już się nie gniewam”

- Omówienie przeczytanego tekstu:

- *Jakie postacie występowały w opowiadaniu?*
- *Co wydarzyło się na boisku?*
- *Jaka przykrość spotkała Piotrka na boisku?*
- *Kto obraził Piotrka?*
- *Jak zachował się Bartek na boisku?*
- *Co tata poradził synowi?*
- *Kto zadzwonił do Piotra i w jakim celu?*
- *Co powiedział Bartek przez telefon?*
- *Jak Piotr zareagował na przeprosiny Bartka?*
- *Czy Bartek zrozumiał swój błąd?*
- *Do czego potrzebny jest przyjaciel?*
- *Jakie cechy powinien mieć prawdziwy przyjaciel?*

4. Praca w grupach – plan wydarzeń

(Praca indywidualna z uczniem Adrianem Alińskim. Nauczyciel pomaga uczniowi odczytać zdania oraz uporządkować plan wydarzeń.)

- Uczniowie układają w grupach plan wydarzeń z rozsypanych zdań.

- Wklejanie planu wydarzeń do zeszytu.

4. Telefon Bartka z przeprosinami.

3. Pocieszająca rozmowa z tatą.

1. Powrót Piotrka do domu.

2. Opowieść Piotrka o przykrych sytuacji na boisku.

5. Wspólne wyjście na przejażdżkę rowerową?

5. Promyczkowe szeregowanie – Słoneczko

- Praca w grupach. (Każda grupa otrzymuje różne przymiotniki - cechy)

- Grupy otrzymują szablon słońca oraz karteczki z różnymi cechami przyjaźni (przymiotniki).

- Uczniowie wybierają 6 cech najważniejszych ich zdaniem i nakleją na promienie słońca.
- Na forum ogólnym - prezentacja wyników pracy oraz omówienie jakie cechy przyjaźni wybrały grupy.
- Podkreślenie przez nauczyciela wyższości takich cech jak: uczynność, uprzejmość, chęć niesienia pomocy, poświęcenie, bezinteresowność.

6. Zapis w zeszycie pięć cech dobrego przyjaciela

Pytanie nauczyciela: Jakie cechy dobrego przyjaciela już masz, a nad jakimi musisz jeszcze popracować?

7. Zabawa muzyczno-ruchowa z elementami dramy „Wzajemna pomoc”.

- Wprowadzenie do zabawy – nauczyciel mówi:

Nie ma piękniejszego doświadczenia niż to, gdy w ciężkich czasach mamy kogoś, kto nam pomoże. Pewność ta sprawia, że warto żyć. W tej zabawie możemy to wypróbować.

- N. objaśnia przebieg zabawy:

Gdy gra muzyka, dzieci spacerują parami po sali uśmiechając się do siebie. Trzymają w dłoniach serduszka.

Na sygnał nauczyciela (muzyka milknie) dzieci zatrzymują się, a następnie wykonują polecenia:

- idziemy uśmiechając się do siebie,
- jest ślisko, pomóż przyjacielowi iść po śliskim chodniku,
- pada deszcz, weź przyjaciela pod parasol,
- pomóż przyjacielowi znaleźć zgubiony klucz od domu,
- jest ciemna noc, wyprowadź przyjaciela z lasu.

- Omówienie - spostrzeżenia i odczucia dzieci po tym ćwiczeniu.

Nauczyciel prosi dzieci o udzielenie odpowiedzi :

Jak czuliście się pomagając koledze?

Jak czuliście się, kiedy otrzymaliście pomoc?

III. ZAKOŃCZENIE

8. Podsumowanie wiadomości z zajęć. Praca domowa

Przymiotniki odp. na pytania jaki?, jaka?, jakie?,

Plan wydarzeń to zapisanie w punktach kolejno przebiegu wydarzeń.

Przyjaźń odgrywa wielkie znaczenie w życiu człowieka.

- Narysuj portret swojego najlepszego przyjaciela lub przyjaciółki.

9. Zakończenie zajęć – drzewko przyjaźni

- Podziękowanie dzieciom za aktywny udział w zajęciach.

- Ewaluacja – Uczniowie otrzymują od nauczyciela karteczki dłonie.

- Wpisują swoje imię oraz zapisują 5 cech przyjaciela na 5 palcach dłoni.

Nakleją dłonie na drzewie z dwoma konarami.

Jeden konar oznacza, że zajęcia były ciekawe, a uczeń aktywnie pracował

Drugi konar – przeciwnie.

Uprzątnięcie sali po zajęciach.

Opracowała: Barbara Marchewka